

Teza: sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej.

Zgodnie z art. 105 k.p.k. oczywiste omyłki pisarskie w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu można sprostować w każdym czasie a sprostowania dokonuje organ, który popełnił omyłkę – czyli w przedmiotowym przypadku Wyższy Sąd Dyscyplinarny. Sprostowanie orzeczenia następuje w drodze postanowienia.

WO – 184/19

POSTANOWIENIE

z dnia 10 sierpnia 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: S WSD Leszek Korczak /sprawozdawca

S WSD Katarzyna Drożdż – Najbor

Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu sprawy radcy prawnego W. S. w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w postanowieniu z dnia 7 lutego 2020 r. Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych (sygn. akt 184/19) postanawia zmienić postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych (sygn. akt 184/19) z dnia 24 września 2020 r. w ten sposób, że sprostować oczywistą omyłkę pisarską w punkcie 1 postanowienia z dnia 7 lutego 2020 r. i w miejsce sygnatury akt „OSD 60/17” wpisać „OSD 60/18”.

UZASADNIENIE

W dniu 24 września 2020 r. Wyższy Sąd Dyscyplinarny dokonał sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w postanowieniu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 7 lutego 2020 r. W sprostowanie to wkraśl się błąd polegający na wpisaniu omyłkowo niewłaściwej sygnatury.

W związku z tym w niniejszym postanowieniu konieczne było sprostowanie postanowienia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 7 lutego 2020 r. w ten sposób, że w punkcie 1 wpisano prawidłową sygnaturę zarządzenia Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 8 maja 2019 r. tj. „OSD 60/18”.

Zgodnie z art. 105 § 1 Oczywiste omyłki pisarskie w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu można sprostować w każdym czasie. Paragraf 2 powoływanego art. 105 stanowi, że sprostowania dokonuje organ, który popełnił omyłkę – czyli w przedmiotowym przypadku Wyższy Sąd Dyscyplinarny. Zgodnie z art. 105 § 3 kpk sprostowanie orzeczenia następuje w drodze postanowienia.

Z uwagi na brzmienie art. 105 § 4 kpk zażalenie na powyższe postanowienie nie przysługuje – co znajduje potwierdzenie także w orzecznictwie, mianowicie w postanowieniu Sądu Najwyższego Izba Wojskowa z dnia 29 grudnia 2010 r. sygn. akt WZ 58/10 stwierdzono, że „Na postanowienie sądu odwoławczego w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej (art. 105 § 1 KPK)

w jego własnym orzeczeniu, zażalenie nie przysługuje (art. 105 § 4 KPK w zw. z art. 426 § 1 i 2 KPK)”.